

ELIASZ MARCIN (1892-1963)

Urodził się 23 października 1892 roku w Bułakowie, jako syn Józefa i Julianny z domu Molczyk. Ojciec w majątku ziemskim zajmował się hodowlą koni. W 1918 roku mieszkał już w Gałazkach koło Koźmina. Jako ochotnik na początku 1919 roku wstąpił do oddziałów powstańczych i został przydzielony do III kompanii koźmińskiej dowodzonej przez Stanisława Sowińskiego. W lutym 1919 roku kompania została skierowana na odcinek krotoszyński frontu południowego, pod Zduny i walczyła w rejonie wsi Chachalnia i Borownica. W dniach od 6 do 9 lutego powstańcy podjęli próby odbicia Zdun. W czasie tych walk został ciężko ranny w brzuch i zabrany na leczenie do szpitala w Ostrowie. W okresie międzywojennym i po II wojnie światowej, do chwili przejścia na emeryturę, pracował jako ślusarz w Gazowni Miejskiej w Koźminie.

Związek małżeński zawarł 16 stycznia 1920 roku z Rozalią Jaśniak. Małżeństwo było bezdzietne.

Zmarł 1 kwietnia 1963 roku w Koźminie i pochowany został na cmentarzu przy ul. Poznańskiej.